

HRVATSKO PRAVO

Prve online stranačke novine u Republici Hrvatskoj

[http: www.hrvatsko-pravo.hr](http://www.hrvatsko-pravo.hr)

[http: www.hrvatsko-pravo.com](http://www.hrvatsko-pravo.com)

22. travanj 2008.

MESIĆ- ZLOTVOR KOJI VRIJEĐA ŽRTVE KOMUNISTIČKOG TERORA ČIJI JE ON VJERNI SLUGA SVE DO DANAS

U izjavi koju je prenijela Hina predsjednik Mesić je komentirao odluku Predsjedništva Hrvatskog sabora kojom je iz državnog proračuna dodijeljeno udruzi Počasni bleiburški vod (čiji je predsjednik na čudan način preuzeo navedenu nevladinu udruhu izbacivši iz nje njezine predstavnike, a prošle godine dobio otkaz na radnom mjestu u Hrvatskom saboru) pola milijuna kuna za troškove komemoracije Spomen-dana bleiburške tragedije i s njom povezane žrtve komunizma. Predsjednik Mesić je pri tome ponovio svoj raniji stav da “nijedan poginuli u Jasenovcu nije kriv ni za jednog na Bleiburgu, ali su mnogi na Bleiburgu krivi za mnoge u Jasenovcu”. Takvim stajalištem predsjednik Mesić neizravno implicira da su hrvatske bleiburške žrtve na neki način i zavrijedile smrtnu kaznu, i to izvansudsku, određenu i izvedenu od predstavnika totalitarnog jugoslavenskog komunizma. Time šef države relativizira partizansko-komunistički genocid hrvatskog naroda koji je nakon završetka Drugog svjetskog rata zapovijedio maršal Tito.

Kada predsjednik Mesić dijeli žrtve totalitarnih poredaka na podobne i nepodobne onda treba reći povijesnu istinu navođenjem činjeničnog stanja, a ono je slijedeće: za žrtve u jasenovačkom logoru glavnu odgovornost snosi poglavnik ustaškog pokreta i diktator u NDH s apsolutističkim ovlastima, Ante Pavelić, a on se nije našao na bleiburškom polju 15. svibnja 1945. godine nego je Hrvatske oružane snage NDH, preko 100 tisuća vojnika, dočasnika i časnika, kojima je zapovijedio povlačenje iz NDH prema Zapadu, i koji su se našli u pratnji desetaka tisuća hrvatskih civila koji su napustili svoju domovinu iz straha od komunističkog terora, izdao još na području Slovenije odnosno još u Zagrebu, kako 1941. tako i 1945., i s malobrojnom pratnjom pobjegao u austrijsko mjesto Ramsau pod planinom Dachstein gdje ga je od prosinca 1944. čekala supruga i druge privilegirane

osobe. Osim poglavnika Pavelića još dolazi u obzir kao krivac za “Jasenovac” Pavelićev zamjenik i jedan od zapovjednika jasenovačkog logora, ratni zločinac Maks Luburić, ali on je sa svojom jedinicom napustio bleiburško polje prije dolaska partizana. Članovi vlade NDH zarobljeni su u Sloveniji i vraćeni u Zagreb gdje su izvansudski likvidirani, a članovi njihove obitelji pogubljeni su u slovenskom mjestu Crngrob, pa ako bi i oni bili krivi za “Jasenovac”, okrutno su kažnjeni, među njima i od partizana silovana i zaklana kćer doglavnika NDH dr. Mile Budaka. Sve ostale hrvatske ratne bleiburške izbjeglice, njih oko 200 tisuća, nemaju veze s koncentracijskim logorom “Jasenovac”, ali je 196 tisuća hrvatskih ratnih zarobljenika ubijeno u svibnju i lipnju 1945. po slovenskim podacima na području Slovenije od strane Titovih snaga, i to je ratni zločin te zločin protiv čovječnosti i genocid (ubojstvo hrvatskog naroda).

“Bleiburg i Križni put” nisu posljedica “Jasenovca” kako predsjednik Mesić krivo tumači, nego su posljedica revolucije koju je provodila Komunistička partija Jugoslavije i CK KPH na osnovi programske točke Komunističke internacionale o “Svjetskoj revoluciji” kao Lenjinovoj inicijativi i cilju boljševika pod vodstvom komunističke partije, usvojena 1919. na III. kongresu Internacionale u Moskvi kao obvezni program za sve komunističke partije, tako i za KPJ i KPH. U svakoj revoluciji ubijaju se neistomišljenici tako da bi vrh jugoslavenskih komunista ubijao antikomunističke Hrvate i da nije bilo NDH i ustaškog pokreta kao što je komunistička partija u Rusiji ubijala antikomunističke Ruse koji nisu bili fašisti jer fašizma tada još nije bilo.

Mesićeva je izjava kontroverzna i stoga što antikomunistički Slovenci nisu organizirali ni održavali koncentracijske logore u Drugom svjetskom ratu ali su ih komunistički Slovenci iz totalitarne OZNE svejedno ubijali kao ratne zarobljenike, 20 tisuća slovenskih zarobljenika samo 1945. godine.

Predsjednik Mesić je nevjerodostojan u tumačenju povijesti Drugog svjetskog rata jer podržava samo bivšu komunističku stranu u ratu i žrtve fašizma ali ne i nefašističke žrtve komunizma, na pr. ubijene zarobljene hrvatske civile i vojnike, i zato što je prekršio predizborno obećanje iz prvog predsjedničkog mandata kada je rekao da će se podjednako odnositi prema žrtvama fašizma i žrtvama komunizma.

Podržavanjem samo udruge bivših partizanskih ratnih veterana i komunista (SABA), i to u uvjetima kada sve najvažnije državne položaje u Republici Hrvatskoj zauzimaju bivši komunisti, i kada ne postoji sustavno rasvjetljavanje zločina komunizma od strane vlasti RH, predsjednik Mesić se svrstava na stranu predstavnika totalitarnog komunizma kojeg je osudilo Vijeće Europe u rezoluciji pod brojem 1481 od 25. siječnja 2006. godine.

Podsjećamo, osim fašističkog logora “Jasenovac” postoji i komunistički logor “Goli otok” koji je uspostavljen 1948. i ukinut tek 1987. godine, a od rujna

1944. do svibnja 1945. je partizanski režim na području NDH, po dokumentaciji bivše Titove Jugoslavije, održavao 19 koncentracijskih logora sa 79 tisuća zarobljenih Hrvata koji su u njima likvidirani !!!

Mesićevu nevjerodostojnost i anti-europejstvo je potkrijepio i sudac specijalnog suda u Njemačkoj za državni terorizam bivše Titove Jugoslavije, navodeći opstrukciju pravne države i njemačkog pravosuđa od strane predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića kojega je zbog predmeta udbaša "Prates-Perković" prijavio Europskoj komisiji Europske Unije.

Goran Jurišić

voditelj Hrvatskog centra za istraživanje zločina komunizma